

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)¹
OPIS PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Otolaryngologia/chirurgia szczękowo-twarzowa	
0912/URad/WNMinoz/ST-NST/F16			Otolaryngology/Maxillofacial surgery	
Język wykładowy		Polski		
Rok akademicki		2023/2024		
Kierunek w zakresie		Lekarski		
Poziom studiów		Studia jednolite magisterskie		
Profil studiów		Ogólnoakademicki		
Forma studiów		Stacjonarne/Niestacjonarne		
Semestr/ semestry		IX zimowy		
Przynależność do grupy zajęć		Moduł F: Nauki kliniczne zabiegowe		
Status przedmiotu		Obowiązkowy		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Ćwiczenia kliniczne	45 h	4 ECTS
		Seminarium	15 h	
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów ²	Przedmiot związany z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową i uwzględnia udział studentów w zajęciach przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.		2 ECTS
	z dyscypliną ³	Nauki medyczne		4 ECTS
Forma nauczania ⁴		Seminaria: tradycyjna, zajęcia w siedzibie Kliniki. Ćwiczenia kliniczne: Kliniczny Oddział Otolaryngologii i Onkologii Laryngologicznej.		
Wymagania wstępne		Realizacja efektów kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych z poprzednich semestrów studiów.		
Jednostka prowadząca		Wydział Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu		
Koordynator		Prof. zw. dr hab. n. med. Kamal Morshed		
Adres strony internetowej pjo		https://wnminoz.uniwersytetradom.pl/		
Adres e-mail koordynatora		k.morshed@uthrad.pl		

**EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

<p>Cel kształcenia:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przyswojenie wiedzy na temat patogenetyzacji chorób z zakresu narządów głowy i szyi. 2. Nabycie umiejętności diagnozowania i leczenia podstawowych chorób z zakresu narządów głowy i szyi. 3. Znajomość zasad operacji chirurgicznych w zakresie narządów głowy i szyi. 4. W zakresie chirurgii szczękowo-twarzowej: <ul style="list-style-type: none"> • przygotowanie studenta do interpretowania i rozumienia podstaw chirurgii szczękowo-twarzowej oraz opieki nad pacjentami ze schorzeniami czaszki twarzowej; • rozpoznawania objawów klinicznych schorzeń szczękowo-twarzowych, ich przebiegu oraz metod diagnostyki i leczenia. 5. Przekazanie wiedzy oraz umożliwienie zdobycia doświadczeń w zakresie diagnostyki oraz leczenia chorób z zakresu otolaryngologii dziecięcej.
<p>Treści programowe: Ćwiczenia kliniczne</p>	<p>Ćwiczenia kliniczne: 45 h prowadzonych jako 10 ćwiczeń po 4,5 h.</p> <p>Celem ćwiczeń jest zapoznanie się z zagadnieniami otolaryngologii w trakcie codziennej pracy na oddziale.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ćwiczenie 1 <p>Badanie podmiotowe pacjenta. Badanie przedmiotowe pacjenta: oglądanie jamy ustnej, gardła, krtani, nosa, uszu, twarzy i szyi. Jama ustna i gardło: anatomia jamy ustnej i gardła (nosogardła, gardła środkowego, gardła dolnego). Ocena przedsionka jamy ustnej, podniebienia twardego i miękkiego, cieśni gardzieli, języka, dna jamy ustnej, ślinianek i ujść przewodów wyprowadzających ślinianek. Fizjologia jamy ustnej i gardła. Pierścień chłonny Waldeyera. Metody badania jamy ustnej i gardła: oglądanie, badanie endoskopowe, badanie palpacyjne, badanie smaku (gustometria), badania obrazowe (rtg, usg, TK, MRI). Ocena węzłów chłonnych szyi w chorobach jamy ustnej i gardła. Wady wrodzone jamy ustnej i gardła. Zapalenia jamy ustnej i gardła. Ropień języka. Pierścień Waldeyera – budowa, rozwój i rola. Przerost migdałka gardłowego i migdałków podniebiennych. Ostre i przewlekłe zapalenia migdałków podniebiennych. Powikłania miejscowe i ogólne tkanki chłonnej gardła. Tonsilektomia i adenotomia. Zespół bezdechów w czasie snu. Urazy jamy ustnej i gardła (oparzenia termiczne i chemiczne, urazy mechaniczne). Nowotwory niezłośliwe i złośliwe jamy ustnej i gardła. Zaburzenia połykania. Refluks żołądkowo – przełykowo-gardłowy.</p> 2. Ćwiczenie 2 <p>Krtani i tchawica. Rozwój, wady wrodzone. Anatomia krtani, układ mięśniowy krtani, unerwienie i unaczynienie krtani. Fizjologia krtani (funkcja ochronna, oddechowa, wytwarzanie głosu i fonacja). Metody badania krtani: badanie palpacyjne, laryngoskopia pośrednia, laryngoskopia bezpośrednia, mikrolaryngoskopia, videostroboskopia, badania obrazowe (rtg, TK, laryngografia, MRI, usg.). Urazy zewnątrzkrtańowe (tępe i ostre) i wewnątrzkrtańowe (uszkodzenia przez ciało obce, pointubacyjne, termiczne, chemiczne). Zwężenia krtani i tchawicy. Zapalenia ostre i przewlekłe krtani. Zapalenia swoiste krtani. Dusznosć krtaniowa. Porażenia fałdów głosowych. Zaburzenia głosu i mowy. Stany przedrakowe krtani. Nowotwory niezłośliwe i złośliwe krtani. Tracheotomia i konikotomia.</p> 3. Ćwiczenie 3 <p>Przełyk i oskrzela. Anatomia przełyku i oskrzeli. Metody badań przełyku i oskrzeli: ezofagoscopia, tracheobronchoskopia, mediastinoskopia, badania obrazowe (rtg przeglądowe, rtg ze środkiem kontrastowym, TK, MRI). Choroby przełyku i oskrzeli: ciała obce, oparzenia, zwężenia bliznowate przełyku, uchyłki przełyku, nowotwory przełyku.</p> 4. Ćwiczenie 4 <p>Nos i zatoki przynosowe. Anatomia, fizjologia, metody badania (rynoskopia przednia i tylna, badania drożności nosa, badanie narządu węchu – olfaktometria, endoskopia, diafanoskopia, płukanie zatok przynosowych, badania obrazowe – TK, MRI). Wady wrodzone nosa i zatok przynosowych. Skrzywienia przegrody nosa. Zapalenia błony śluzowej nosa i zatok. Operacje nosa i zatok przynosowych. Krwawienia z nosa. Nowotwory niezłośliwe i złośliwe nosa i zatok. Ciała obce nosa i zatok. Urazy nosa i zatok przynosowych. Złamania oczodołu i kości jarzmowej. Złamania czołowo-podstawne.</p>

<p>Treści programowe: Ćwiczenia kliniczne</p>	<p>5. Ćwiczenie 5</p> <p><i>Ucho – narząd słuchu i równowagi. Ucho zewnętrzne, środkowe i wewnętrzne – anatomia, rozwój, fizjologia, metody badania. Narząd słuchu: przewodzenie fali akustycznej, transformacja dźwięku, wytwarzanie potencjałów i analiza dźwięku. Narząd równowagi: narząd statolitowy, układ kanałów półkolistych, przetwarzanie energii i przewodzenie bodźca. Metody badania ucha: oglądanie, palpacja, wzornikowanie ucha, mikrootoskopia. Badanie funkcji narządu słuchu: badanie za pomocą mowy, badania stroikowe, audiometria tonalna, audiometria impedancyjna, audiometria słowna, otoemisja akustyczna, audiometria nadprogowa. Badanie funkcji narządu przedsionkowego: ocena oczopląsu, próba obrotowa, próba kalorymetryczna, próba przetokowa, elektronystagmografia.</i></p> <p><i>Badanie funkcji trąbki słuchowej. Metody obrazowania kości skroniowej: rtg, TK, MRI, angiografia. Diagnostyka uszkodzeń nerwu twarzowego.</i></p> <p>6. Ćwiczenie 6</p> <p><i>Choroby ucha zewnętrznego. Anomalie i wady rozwojowe. Zapalenia ucha zewnętrznego. Czyrak przewodu słuchowego zewnętrznego. Urazy małżowiny usznej. Krwiak i odmrożenie małżowiny usznej. Czop woskowinowy, ciała obce w przewodzie słuchowym zewnętrznym. Nowotwory ucha zewnętrznego. Choroby ucha środkowego. Ostre i przewlekłe zapalenie ucha środkowego. Usznopochodne powikłania zapalenia ucha środkowego. Zaburzenia funkcji trąbki słuchowej. Urazy błony bębenkowej. Złamania kości skroniowej. Nowotwory niezłośliwe i złośliwe ucha środkowego. Otoskleroza.</i></p> <p>7. Ćwiczenie 7</p> <p><i>Choroby ucha wewnętrznego. Zaburzenia części ślimakowej i/lub przedsionkowej: wrodzone zaburzenia słuchu, choroba Meniera, nagła głuchota, choroba lokomocyjna, choroba kesonowa, uraz akustyczny ostry i przewlekły, niedosłuch starczy, toksyczne upośledzenie słuchu, półpasiec uszny, zaburzenia słuchu w zespołach klinicznych. Urazy i guzy ucha wewnętrznego. Zawroty głowy i szумы uszne. Rodzaje niedosłuchów. Metody aparutowania narządu słuchu: aparaty słuchowe, implanty ślimakowe i pniowe. Zaburzenia funkcji nerwu twarzowego. Leki ototoksyczne.</i></p> <p>8. Ćwiczenie 8</p> <p><i>Szyja. Anatomia: okolice, powięzi, przestrzenie. Unaczynienie, unerwienie, układ chłonny szyi. Metody badania: oglądanie, badanie palpacyjne, metody obrazowe (rtg, usg, limfografia, scyntygrafia, TK, MRI, angiografia). Wady wrodzone (torbiele i przetoki środkowe i boczne szyi). Przerost i zapalenie węzłów chłonnych szyi. Zapalenie tkanek miękkich szyi: zakażenia powierzchowne, ropnie, zapalenie śródpiersia, sepsa. Choroby tarczycy. Nowotwory węzłów chłonnych szyi, zmiany metastatyczne. Urazy szyi.</i></p> <p>9. Ćwiczenie 9</p> <p><i>Gruczoły ślinowe. Anatomia i fizjologia. Metody badania gruczołów ślinowych: oglądanie, badanie palpacyjne, usg, BAC (Biopsja Aspiracyjna Cienkoigłowa), sialografia, TK, MRI, biopsja). Stany nagłe. Ropień języka. Ropień około migdałkowy. Ciało obce w gardle. Powikłania miejscowe i ogólne tkanki chłonnej gardła. Urazy jamy ustnej i gardła (oparzenia termiczne i chemiczne, urazy mechaniczne).</i></p> <p><i>Krwawienie po tonsillektomii. Duszność krtaniowa. Podgłośniaowe zapalenie krtani. Ropień nagłośni. Obrzęk krtani. Urazy tchawicy- oderwanie tchawicy. Przetoka przełykowo- tchawicza. Urazy zewnątrzkrtańowe (tępe i ostre) i wewnątrzkrtańowe (uszkodzenia przez ciało obce, pointubacyjne, termiczne, chemiczne). Zwężenia krtani i tchawicy. Ciało obce dróg oddechowych. Ciało obce przełyku. Perforacja przełyku. Oparzenia przełyku. Krwawienia z nosa. Krwiak i ropień przegrody nosa. Czyrak przedsionka nosa i wargi górnej. Ciała obce nosa i zatok. Płynotok nosowy. Urazy twarzoczaszki. Złamanie kości nosa. Urazy błony bębenkowej. Złamania kości skroniowej.</i></p> <p><i>Usznopochodne powikłania zapalenia ucha środkowego. Nagły niedosłuch odbiorczy. Zawroty głowy. Ciała obce przewodu słuchowego zewnętrznego. Uraz akustyczny i ciśnieniowy. Uraz szyi- tępe i ostre. Kamica ślinianki. Uraz ślinianki przyusznej- uszkodzenie nerwu twarzowego.</i></p> <p>10. Ćwiczenie 10</p> <p>REPETYTORIUM</p>
<p>Treści programowe: Seminarium</p>	<p>Seminarium: 15 h prowadzonych jako 6 spotkań po 2 h, jedno spotkanie: 3 h.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Chirurgiczne leczenie zwężenia krtani i tchawicy. 2. Zespół Obturacyjnych Bezdechów Podczas Snu (OBPS). 3. Postępowanie w powikłaniach usznopochodnych. 4. Litotrypsja jako metoda nieinwazyjnego leczenia kamicy gruczołów ślinowych. 5. Guzy szyi- diagnostyka i leczenie. 6. Rehabilitacja głosu u chorych po całkowitym usunięciu krtani. 7. Urazy twarzowo-czaszkowe diagnostyka i leczenie.

Metody dydaktyczne: ⁶	<p>1. Ćwiczenia kliniczne</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zajęcia pod opieką lekarza, asystowanie w procedurach medycznych, ćwiczenie umiejętności praktycznych, analiza przypadków, obserwacja. <p>2. Seminarium</p> <p>Samodzielne opracowanie tematów, projekty, realizacja zleconych zadań, omawianie przypadków przy aktywnym udziale studentów, przygotowanie esejów refleksyjnych, dyskusja, zebranie opinii nauczycieli, kolegów/koleżanek, a także samoocena (w tym portfolio).</p>
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych dla przedmiotu efektów uczenia się. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta przyporządkowanej przedmiotowi liczby punktów ECTS.</p> <p>1. Ćwiczenia kliniczne i seminarium</p> <p>Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest obecność na zajęciach (najwyżej 1 nieusprawiedliwiona nieobecność) oraz zdobycie łącznej liczby punktów: 59 (50 pkt. – repetytorium, 9 pkt. – ćwiczenia).</p> <ul style="list-style-type: none"> • W trakcie ćwiczeń student ma możliwość uzyskania maksymalnie 59 punktów, w tym: 50 punktów za repetytorium i 9 punktów za aktywność na zajęciach (9 x 1 pkt). • Studenci, którzy uzyskali na ćwiczeniach mniej niż 36 punktów muszą przystąpić do kolokwium poprawkowego, obejmującego materiał ćwiczeniowy i seminaryjny, które odbędzie się na ostatnim ćwiczeniu. • W przypadku nieuzyskania 36 punktów z kolokwium poprawkowego student nie otrzymuje zaliczenia przedmiotu (ocena 2,0 – niedostateczna). • Ćwiczenia zalicza się studentowi, który w ich trakcie wykazał się zdobyciem wszystkich przewidzianych programem umiejętności oraz reprezentował właściwe postawy i kompetencje. <p>2. Egzamin</p> <p>Przedmiot kończy się egzaminem. Uzyskanie oceny pozytywnej z ćwiczeń i seminariów w semestrze jest warunkiem koniecznym przystąpienia do egzaminu.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest obecność na zajęciach (ćwiczeniach, seminariach i wykładach) oraz uzyskanie minimalnej całkowitej liczby punktów, tj. 36 pkt. • Egzamin (w I i II terminie) ma formę egzaminu pisemnego (TEST). Obejmuje materiał ćwiczeniowy i seminaryjny. • Podczas egzaminu oceniane będą wiedza i umiejętności studenta. Kompetencje studentów oceniane są na ćwiczeniach w oparciu o samoocenę i przedłużoną obserwację prowadzącego zajęcia. • Do zdania egzaminu wymagane jest uzyskanie 24 punktów. • Po zakończeniu egzaminu student ma prawo do wglądu do własnej pracy w określonym terminie uzgodnionym przed sesją ze starostą roku. • Student nie ma możliwości poprawiania oceny pozytywnej z egzaminu. • Studenci, którzy otrzymali ocenę niedostateczną mają prawo do przystąpienia do egzaminu poprawkowego w sesji poprawkowej. • Na egzamin studenci przychodzą z dokumentem tożsamości ze zdjęciem. • Podczas trwania egzaminu student może posiadać przy sobie jedynie przybory do pisania. Pozostałe rzeczy, wchodząc do Sali egzaminacyjnej, studenci winni odłożyć w miejscu wskazanym przez osoby prowadzące egzamin. • Każda próba korzystania z urządzeń elektronicznych, materiałów naukowych czy wiedzy koleżanek/kolegów w trakcie egzaminu jest zakazana. Złamanie tego zakazu będzie równoznaczne z odebraniem pracy egzaminacyjnej i wpisaniem oceny niedostatecznej do karty egzaminacyjnej. • Nieusprawiedliwiona nieobecność na egzaminie skutkować będzie wpisaniem oceny niedostatecznej do karty egzaminacyjnej (w systemie Wirtualna Uczelnia). • Nieobecność na egzaminie może być usprawiedliwiona jedynie zwolnieniem lekarskim, rektorskim lub dziekańskim przedstawionym koordynatorowi przedmiotu w ciągu 7 dni od dnia egzaminu pisemnego. Koordynator ustala z Kierownikiem Katedry termin dodatkowego egzaminu, a następnie informuje o tym studentów. • Studenci, którzy uzyskali ocenę niedostateczną będą informowani o terminie egzaminu poprawkowego.
Sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Sposób obliczenia oceny końcowej (dokładnej) z przedmiotu uwzględniający wszystkie jego formy określony został w Regulaminie studiów (§37-40). Ocena dokładna obliczana jest w systemie Wirtualnej Uczelni na podstawie ocen uzyskanych z poszczególnych form przedmiotu.</p> <p>Na ocenę końcową składają się oceny uzyskane w toku nauczania przedmiotu dotyczące efektów w zakresie wiedzy (waga 60%), umiejętności (waga 30%) oraz kompetencji (waga 10%).</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć ⁷				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU) i stopień osiągnięcia	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	<i>Zna i rozumie przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego najczęstszych chorób dzieci, w szczególności ostrych i przewlekłych chorób górnych i dolnych dróg oddechowych, wad wrodzonych układu oddechowego, gruźlicy, mukowiscydozy, astmy, alergicznego nieżytu nosa, pokrzywki, wstrząsu anafilaktycznego, obrzęku naczynioworuchowego.</i>	<i>E.W3.3 +++</i>	<i>Ćwiczenia kliniczne</i>	<i>Zaliczenie na ocenę Egzamin pisemny</i>	<i>Test (tradycyjny, problemowy), esej, raport, SSQ, MCQ, MRQ, test dopasowania, test TR/N, test krótkiej odpowiedzi.</i>
W2	<i>Zna i rozumie przyczyny, objawy, zasady diagnozowania oraz postępowania terapeutycznego w odniesieniu do najczęstszych chorób wymagających interwencji chirurgicznej, z uwzględnieniem odrębności wieku dziecięcego, w tym w szczególności chorób kończyn i głowy.</i>	<i>F.W1.3 +++</i>	<i>Ćwiczenia kliniczne</i>	<i>Zaliczenie na ocenę Egzamin pisemny</i>	<i>Test (tradycyjny, problemowy), esej, raport, SSQ, MCQ, MRQ, test dopasowania, test TR/N, test krótkiej odpowiedzi.</i>
W3	<i>Zna wybrane zagadnienia z zakresu chirurgii dziecięcej, w tym traumatologii i otolaryngologii; wady i choroby nabyte będące wskazaniem do leczenia chirurgicznego u dzieci.</i>	<i>F.W2 +++</i>	<i>Ćwiczenia kliniczne</i>	<i>Zaliczenie na ocenę Egzamin pisemny</i>	<i>Test (tradycyjny, problemowy), esej, raport, SSQ, MCQ, MRQ, test dopasowania, test TR/N, test krótkiej odpowiedzi.</i>
W4	<i>Zna zasady kwalifikacji i wykonywania oraz najczęstsze powikłania podstawowych zabiegów operacyjnych i inwazyjnych procedur diagnostyczno–lecniczych.</i>	<i>F.W3 +++</i>	<i>Ćwiczenia kliniczne Seminarium</i>	<i>Zaliczenie na ocenę Egzamin pisemny</i>	<i>Test (tradycyjny, problemowy), esej, raport, SSQ, MCQ, MRQ, test dopasowania, test TR/N, test krótkiej odpowiedzi.</i>
W5	<i>Zna zasady bezpieczeństwa okołoperacyjnego, przygotowania pacjenta do operacji, wykonania znieczulenia ogólnego i miejscowego oraz kontrolowanej sedacji.</i>	<i>F.W4 +++</i>	<i>Ćwiczenia kliniczne Seminarium</i>	<i>Zaliczenie na ocenę Egzamin pisemny</i>	<i>Test (tradycyjny, problemowy), esej, raport, SSQ, MCQ, MRQ, test dopasowania, test TR/N, test krótkiej odpowiedzi.</i>
W6	<i>Zna leczenie pooperacyjne z terapią przeciwbólową i monitorowaniem pooperacyjnym.</i>	<i>F.W5 +++</i>	<i>Ćwiczenia kliniczne</i>	<i>Zaliczenie na ocenę Egzamin pisemny</i>	<i>Test (tradycyjny, problemowy), esej, raport, SSQ, MCQ, MRQ, test dopasowania, test TR/N, test krótkiej odpowiedzi.</i>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć ⁷				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi / (K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU) i stopień osiągnięcia	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W7	Zna zagadnienia z zakresu laryngologii, foniatrii i audiologii, w tym: a) przyczyny, przebieg kliniczny, metody leczenia, powikłania oraz rokowanie w chorobach ucha, nosa, zatok przynosowych, jamy ustnej, gardła i krtani u osób dorosłych, b) choroby nerwu twarzonego i wybranych struktur szyi, c) zasady postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w urazach mechanicznych ucha, nosa, krtani i przełyku; d) zasady postępowania w stanach nagłych w otorynolaryngologii, w szczególności w duszności krtaniowej; e) zasady postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w zaburzeniach słuchu; głosu oraz mowy; f) zasady postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w nowotworach głowy i szyi.	F.W12 +++	Ćwiczenia kliniczne	Zaliczenie na ocenę Egzamin pisemny	Test (tradycyjny, problemowy), esej, raport, SSQ, MCQ, MRQ, test dopasowania, test TR/N, test krótkiej odpowiedzi.
U1	Przeprowadza badanie fizykalne dziecka w każdym wieku.	E.U4 +++	Ćwiczenia kliniczne	Zaliczenie na ocenę Egzamin praktyczny	Realizacja zleconego zadania, projekt, prezentacja, OSCE, Mini-CEX.
U2	Przeprowadza orientacyjne badanie słuchu i pola widzenia oraz badanie otoskopowe.	E.U6 +++	Ćwiczenia kliniczne	Zaliczenie na ocenę Egzamin praktyczny	Realizacja zleconego zadania, projekt, prezentacja, OSCE, Mini-CEX.
U3	Pobiera materiał do badań wykorzystywanych w diagnostyce laboratoryjnej.	E.U28 +++	Ćwiczenia kliniczne	Zaliczenie na ocenę Egzamin praktyczny	Realizacja zleconego zadania, projekt, prezentacja, OSCE, Mini-CEX.
U4	Wykonuje podstawowe procedury i zabiegi lekarskie, w tym: pobieranie wymazów z nosa, gardła i skóry, nakłucie jamy opłucnowej.	E.U29.6 +++	Ćwiczenia kliniczne	Zaliczenie na ocenę Egzamin praktyczny	Realizacja zleconego zadania, projekt, prezentacja, OSCE, Mini-CEX.
U5	Asystuje przy typowym zabiegu operacyjnym, przygotowuje pole operacyjne i znieczula miejscowo okolicę operowaną.	F.U1 +++	Ćwiczenia kliniczne	Zaliczenie na ocenę Egzamin praktyczny	Realizacja zleconego zadania, projekt, prezentacja, OSCE, Mini-CEX.
U6	Posługuje się podstawowymi narzędziami chirurgicznymi.	F.U2 +++	Ćwiczenia kliniczne	Zaliczenie na ocenę Egzamin praktyczny	Realizacja zleconego zadania, projekt, prezentacja, OSCE, Mini-CEX.
U7	Stosuje się do zasad aseptyki i antyseptyki	F.U3 +++	Ćwiczenia kliniczne	Zaliczenie na ocenę Egzamin praktyczny	Realizacja zleconego zadania, projekt, prezentacja, OSCE, Mini-CEX.

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć ⁷				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi / (K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU) i stopień osiągnięcia	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
U8	<i>Zaopatrjuje prostą ranę, zakłada i zmienia jałowy opatrunek chirurgiczny.</i>	<i>F.U4 +++</i>	<i>Ćwiczenia kliniczne</i>	<i>Zaliczenie na ocenę Egzamin praktyczny</i>	<i>Realizacja zleconego zadania, projekt, prezentacja, OSCE, Mini-CEX.</i>
U9	<i>Zaopatrjuje krwawienie zewnętrzne.</i>	<i>F.U9 +++</i>	<i>Ćwiczenia kliniczne</i>	<i>Zaliczenie na ocenę Egzamin praktyczny</i>	<i>Realizacja zleconego zadania, projekt, prezentacja, OSCE, Mini-CEX.</i>
U10	<i>Wykonuje podstawowe badanie laryngologiczne w zakresie ucha, nosa, gardła i krtani.</i>	<i>F.U25 +++</i>	<i>Ćwiczenia kliniczne</i>	<i>Zaliczenie na ocenę Egzamin praktyczny</i>	<i>Realizacja zleconego zadania, projekt, prezentacja, OSCE, Mini-CEX.</i>
U11	<i>Przeprowadza orientacyjne badanie słuchu.</i>	<i>F.U26 +++</i>	<i>Ćwiczenia kliniczne</i>	<i>Zaliczenie na ocenę Egzamin praktyczny</i>	<i>Realizacja zleconego zadania, projekt, prezentacja, OSCE, Mini-CEX.</i>
K1	<i>Potrafi rozmawiać z pacjentem, traktuje go z szacunkiem.</i>	<i>K.K1 +++</i>	<i>Ćwiczenia kliniczne</i>	<i>Ocena ustna, zaliczenie</i>	<i>Realizacja zleconego zadania, esej refleksyjny, ciągła obserwacja, ocena 360°, samoocena.</i>
K2	<i>Potrafi współpracować w grupie.</i>	<i>K.K9 +++</i>	<i>Ćwiczenia kliniczne</i>	<i>Ocena ustna, zaliczenie</i>	<i>Realizacja zleconego zadania, esej refleksyjny, ciągła obserwacja, ocena 360°, samoocena.</i>
K3	<i>Z szacunkiem traktuje nauczycieli i pracowników pomocniczych.</i>		<i>Ćwiczenia kliniczne</i>	<i>Ocena ustna, zaliczenie</i>	<i>Realizacja zleconego zadania, esej refleksyjny, ciągła obserwacja, ocena 360°, samoocena.</i>
K4	<i>Aktywnie uczestniczy w zajęciach praktycznych.</i>		<i>Ćwiczenia kliniczne</i>	<i>Ocena ustna, zaliczenie</i>	<i>Realizacja zleconego zadania, esej refleksyjny, ciągła obserwacja, ocena 360°, samoocena.</i>
K5	<i>Komunikuje się w interdyscyplinarnym zespole medycznym w tym z użyciem protokołów ATMIST, RSVP, SBAR.</i>	<i>K.K14 +++</i>	<i>Ćwiczenia kliniczne</i>	<i>Ocena ustna, zaliczenie</i>	<i>Realizacja zleconego zadania, esej refleksyjny, ciągła obserwacja, ocena 360°, samoocena.</i>

SSQ: krótkie, strukturyzowane pytania, MCQ: test wielokrotnej odpowiedzi, MRQ: test dopasowania; T/N: test Tak/nie, OSCE: obiektywny strukturyzowany egzamin kliniczny. Mino-CEX: mini-clinical examination

Literatura i pomoce naukowe⁸

Literatura podstawowa

1. Boenninghaus H.G. 1997. *Otolaryngologia*. Warszawa: PWN.
2. Gryczyńska D. 2007. *Otorynolaryngologia dziecięca*. Bielsko-Biała: Alfa-Medica Press.
3. Janczewski G. 2005. *Otorynolaryngologia praktyczna: podręcznik dla studentów i lekarzy*. Tom 1-2. Gdańsk: Via Medica.
4. Kossowska E. 1994. *Otolaryngologia dziecięca*. Warszawa: PZWL.
5. Kryst L. 2020. *Chirurgia szczękowo-twarzowa*. Warszawa: PZWL.
6. Niemczyk K. 2014. *Otolaryngologia kliniczna*. Warszawa: Medipage.

Literatura uzupełniająca

1. Bartkowski S. 1996. *Chirurgia szczękowo-twarzowa*. Kraków: AGES.
2. Becker W. 2011. *Choroby uszu, nosa i gardła*. Wrocław: Edra Urban & Partner.
3. Janczewski G., Osuch-Wójcikiwicz E. 2003. *Ostry dyżur. Otorynolaryngologia*. Bielsko-Biała. Alfa-Medica Press.
4. Latkowski B.J. 2004. *Otolaryngologia dla studentów medycyny i stomatologii*. Warszawa: PZWL.
5. Śliwińska-Kowalska M. 2005. *Audiologia kliniczna*. Łódź: Mediton.

Inne pomoce naukowe

1. Laptopy
2. Skaner
3. Monitor do endoskopii nosowej i usznej.
4. Endoskopy.
5. Wideootoskop bez końcówki roboczej.
6. Lampy laryngologiczne.
7. Ekrany na statywie, ekrany elektryczne.
8. Aparat do diagnostyki bezdechów.
9. Wskaźniki laserowe.
10. Zestaw do obserwacji zabiegów operacyjnych.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS			
Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. Kontaktowe (IGK)	Praca własna studenta: zajęcia bez nauczyciela (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w ćwiczeniach klinicznych	-	-	45 h
Udział w seminarium			15 h
Udział w konsultacjach	10 h	-	-
Przygotowanie się do wykładów/ćwiczeń/seminariów/ Przygotowanie do zaliczenia/egzaminu	-	50 h	-
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	10 h/ 0,3 ECTS	50 h/ 1,7 ECTS	60 h/ 2,0 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS¹⁰		

Informacje dodatkowe, uwagi
<p><i>Zajęcia prowadzone w Klinicznym Oddziale Otolaryngologii i Onkologii Laryngologicznej. Prowadzący zajęcia: Prof. dr hab. n. med. Kamal Morshed (Kierownik jednostki prowadzącej zajęcia), Dr n. med. Witold Olszański, ek. Mateusz Tyniec.</i></p> <p><i>W przypadku studentów ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych, określone powyżej (w karcie) metody i formy weryfikacji efektów uczenia się dostosowuje się odpowiednio do indywidualnych potrzeb tych studentów. Szczegółowe zasady i formy wsparcia studentów ze szczególnymi potrzebami: w tym z niepełnosprawnością, przewlekle chorych podczas zajęć, zaliczeń i egzaminów określono w: Regulaminie Studiów, Zasadach Studiowania, Procedurze dotyczącej zapewnienia dostępności procesu kształcenia studentom ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych.</i></p>